

CK.0000054577

USHO

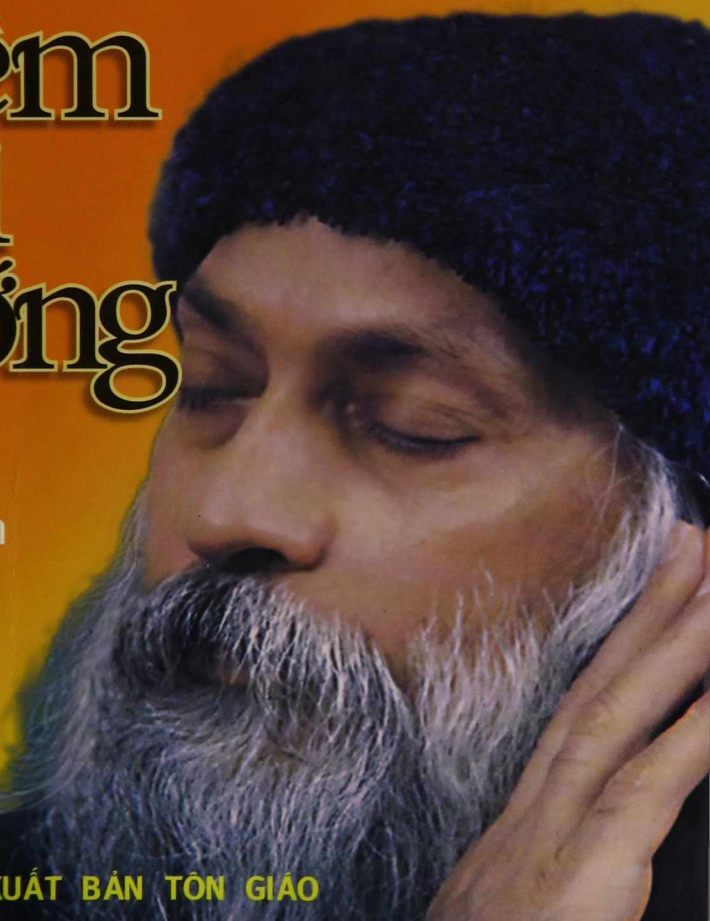
Niềm vui sống

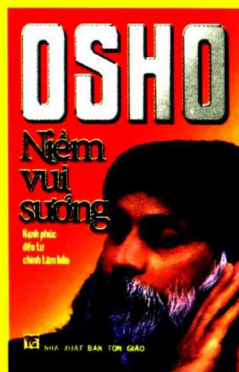
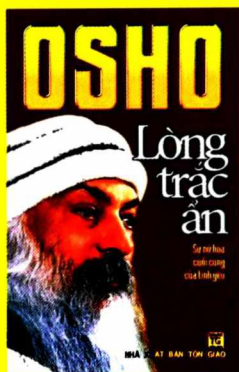
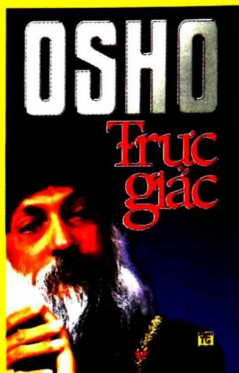
Hạnh phúc
đến từ
chính tâm hồn

NGUYỄN
ĐOC LIÊU

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

NIỀM VUI SỐNG

*Hạnh phúc đến từ
chính tâm hồn*

OSHO

Người dịch: MINH ĐỨC

NIỀM
VUI SỐNG

*Hạnh phúc đến từ
chính tâm hồn*

ĐẠI HỌC THÁI NGUYÊN
TRUNG TÂM HỌC LIỆU

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

LỜI DẪN

---***---

Đầu tiên hãy để tôi kể cho bạn nghe chuyện này:

“Bác sĩ của tôi khẳng định cho rằng tôi cần đến gặp ngài” bệnh nhân nói với chuyên gia tâm thần học. “Chỉ có trời mới biết tại sao, tôi có một cuộc hôn nhân hạnh phúc, công việc làm ổn định, nhiều bạn bè và không phải lo lắng gì...”

“Hmmm” vị chuyên gia nói trong khi vươn tay lấy quyển sổ của mình, “và anh đã như thế trong bao lâu rồi?”

Hạnh phúc là một điều khó tin. Dường như con người không thể nào hạnh phúc. Nếu bạn nói về sự chán nản, nỗi buồn, sự khổ sở của mình, mọi người đều tin bạn; đó là điều tự nhiên. Nhưng nếu bạn nói về hạnh phúc của mình thì sẽ chẳng có ai tin bạn cả vì dường như đó là điều không bình thường.

Sigmund Freud sau bốn mươi năm nghiên cứu về tâm lý con người qua làm việc với hàng ngàn người, quan sát hàng ngàn suy nghĩ lúng túng, đã đi đến kết luận rằng hạnh phúc chỉ là điều tưởng tượng: Con người không thể hạnh phúc. Chúng ta có thể làm cho mọi thứ

dễ chịu hơn một chút, nhưng tất cả chỉ có thế, không hơn. Chúng ta cùng lắm chỉ có thể giảm bớt bất hạnh một chút, nhưng còn hạnh phúc ư? Con người không thể hạnh phúc.

Điều này nghe có vẻ rất bi quan... nhưng nếu bạn nhìn vào bản chất của con người thì đó dường như lại là chính xác; đó có vẻ như là thực tế. Chỉ có loài người là không hạnh phúc. Một vài thứ nào đó ở nơi sâu kín nhất đã bị trục trặc.

Với sự đảm bảo bằng chính uy tín của mình tôi xin nói với bạn điều này: Loài người có thể hạnh phúc, hạnh phúc hơn loài chim, hạnh phúc hơn cây cối, hạnh phúc hơn cả những ngôi sao, đó là bởi vì loài người có một thứ mà không một loài chim nào, không một loại cây hay ngôi sao nào có. Đó chính là ý thức.

Nhưng khi bạn có ý thức thì lại có hai khả năng xảy ra: Bạn có thể trở nên hạnh phúc hoặc không. Đó là do lựa chọn của bạn. Cây cối hạnh phúc đơn giản là vì chúng không thể không hạnh phúc. Niềm hạnh phúc của chúng không phải là sự tự do; chúng buộc phải hạnh phúc mà thôi, không có sự lựa chọn nào khác. Chúng không biết thế nào là buồn rầu; không còn khả năng nào khác xảy ra cho chúng. Những con chim hót líu lo trên cây hạnh phúc không phải bởi vì chúng đã chọn được hạnh phúc, chúng hạnh phúc đơn giản vì chúng không biết đến bất kỳ lựa chọn nào khác. Sự hạnh phúc của chúng là không có ý thức; nó đơn giản chỉ là do tự nhiên.

Con người có thể hạnh phúc vô cùng và cũng có thể bất hạnh vô cùng, và họ được tự do lựa chọn. Sự tự do này hoá ra lại là một việc làm mạo hiểm và cực kỳ nguy hiểm vì bạn phải tự chịu trách nhiệm với sự lựa chọn của mình.

Và có một vài thứ xảy ra cùng với sự tự do này, một vài thứ gì đã bị trục trặc. Con người chẳng biết vì sao luôn khăng khăng với lập trường của mình.

Con người luôn tìm cách suy ngẫm và tính toán. Sự suy ngẫm chỉ cần đến khi bạn không lựa chọn được hạnh phúc. Nếu bạn chọn được hạnh phúc thì chẳng cần phải suy ngẫm làm gì. Sự suy ngẫm là một phương thuốc chữa bệnh: Nếu bạn ốm thì cần phải uống thuốc. Một khi bạn đã lựa chọn hạnh

Con người có thể vô cùng hạnh phúc và vô cùng bất hạnh - và họ được tự do lựa chọn. Sự tự do này hoá ra lại là một việc làm mạo hiểm và cực kỳ nguy hiểm vì bạn phải tự chịu trách nhiệm với sự lựa chọn của mình. Không biết vì sao con người luôn khăng khăng với lập trường của mình.

phúc, một khi bạn đã quyết định rằng mình sẽ hạnh phúc thì chẳng cần thiết phải suy ngẫm. Lúc đó, sự suy ngẫm sẽ làm theo ý chí của chính nó.

Có rất nhiều tín ngưỡng khác nhau bởi vì có quá nhiều người không hạnh phúc. Một người hạnh phúc không cần đến tín ngưỡng; một người hạnh phúc không

cần đến các miếu thần hay nhà thờ - bởi vì đối với một người hạnh phúc toàn bộ vũ trụ chính là miếu thần, toàn bộ sự tồn tại chính là nhà thờ. Người hạnh phúc không theo đuổi các hoạt động tín ngưỡng bởi vì toàn bộ cuộc sống của họ chính là tín ngưỡng. Bất cứ việc gì bạn làm với hạnh phúc là lời cầu nguyện, công việc của bạn trở thành sự sùng bái; mỗi hơi thở của bạn lại đi cùng với một lời cầu nguyện.

Một người hạnh phúc không cần đến tín ngưỡng, một người hạnh phúc không cần đến các miếu thần hay nhà thờ - bởi vì đối với người hạnh phúc, toàn bộ vũ trụ chính là miếu thần, toàn bộ sự tồn tại chính là nhà thờ.

Hạnh phúc sẽ đến khi bạn thấy thoả mãn với cuộc sống của mình, khi bạn cảm thấy vừa ý đến nỗi bất cứ việc làm nào cũng đều là niềm vui của bạn. Rồi đột nhiên bạn sẽ nhận ra rằng sự suy ngẫm đi theo mình. Nếu bạn yêu công việc mình đang làm, nếu bạn thích cách mình đang sống thì

rồi bạn sẽ đắm chìm trong thiên định. Rồi không có gì làm bạn xao lãng được.

Khi có thứ gì làm bạn bối rối, điều đó đơn giản chỉ ra rằng bạn không thật sự thích thú với việc đó.

Giáo viên luôn nói với bọn trẻ: "Hãy tập trung nghe tôi nói nào! Chăm chú vào!" Bọn trẻ chú ý, nhưng chúng chú ý vào một vài thứ khác. Một con chim đang say sưa hót ở bên ngoài phòng học, và bọn trẻ chăm chú nhìn